

Τὰ μονοπώλια ταῦτα, καὶ ἡ διοικήσις ἣτις ὑπεστήριζεν αὐτὰ, ἦσαν φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐπαχθέστατα εἰς τὰς ἐμπορικὰς κλάσεις. Ὅτε δὲ κατέστη ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ διὰ θαλάσσης ἐμπορίου, νὰ παραβῆ τὸν γενικὸν αὐτῆς κανόνα ἢ κυβέρνησις, καὶ νὰ ἐμπιστευθῆ ὄπλα εἰς τοὺς ὑπηκόους, καὶ νὰ συγχωρησῆ τὸν ἀπαρτισμὸν ἐνόπλων πλοίων, τὰ ἐνοπλὰ ταῦτα πλοῖα, ὅποτε ἠδύνατο ἀτιμωρητῆ νὰ πράξωσιν οὕτω, κατεπάτου τὰ μονοπώλια καὶ τὰς οικονομικὰς διατάξεις τῶν αὐτοκρατόρων. Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἰταλικῶν καὶ Δαλματικῶν πόλεων ἐγένεο τότε ἀπαραιτήτως ἀναγκαία εἰς τὴν ἐμπορικὴν εὐδαιμονίαν των. Ὀλίγη ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὅτι, ἂν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐμπορικαὶ κλάσεις ἠδύνατο ν' ἀποκτήσωσι τὴν αὐτὴν σχετικὴν δύναμιν ὅσην αἱ Ἰταλικαὶ, καὶ αὐταὶ ἤθελον κηρυχθῆ ἀνεξάρτητοι· διότι οἱ αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ποτὲ δὲν ἐθεώρουσαν ἄλλως τοὺς ἐμπόρους τῆς ἐπικρατείας αὐτῶν εἰμὴ ὡς κλάσιν, ἀφ' ἧς ν' ἀργυρολογῶσι κατὰ πάντα δυνατόν τρόπον. Τὸ ἐλάττωμα δὲ τοῦτο, κοινὸν εἰς ὅλας τὰς ἀπολύτους κυβερνήσεις, καὶ ἡ τῶν δεσποτῶν ἐν γένει ἀπέχθεια πρὸς τὴν ἀνεξάρτητον θέσιν καὶ χαρακτῆρα τῶν ἐμπορικῶν κλάσεων, συνήθως ὑπαγορεύουσι τιαυτὰ μέτρα, ὅποια διώκουσιν ἐπὶ τέλους τὸ ἐμπόριον ἐκ τῶν δεσποτικῶς κυβερνωμένων χωρῶν. Αἱ μικραὶ πολιτεῖαι τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἐλευθεραὶ πόλεις τῆς Συριακῆς παραλίας, ἡ Καρχηδῶν, αἱ δημοκραταὶ τῆς Ἰταλίας, αἱ Γερμανικαὶ ἐλευθεραὶ πόλεις, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Ἀγγλία, καὶ ἡ Ἀμερικὴ, ὅλαι διὰ τῆς ἱστορίας αὐτῶν ἐξηγουσὶ πόσον τὸ ἐμπόριον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων ἐκείνων θεσμῶν, οἵτινες ἐμποδίζουσι τὴν οικονομικὴν καταδυναστείαν· ἐνθ' ἡ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία παρέχει διδακτικὸν μᾶθημα τοῦ ἐναντίου.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς περὶ τὸν Εὐξείνου Πόντου χώρας ἦτον ἀξιόλογον στοιχείον εἰς τὴν ἐμπορικὴν εὐδαιμονίαν τῆς αὐτοκρατορίας. Τὸ Βυζάντιον εἶχε χρησιμεύσει πάντοτε ὡς ἡ ἀποθήκη τοῦ ἐμπορίου τούτου, καὶ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀκόμη καὶ πρὶν γένῃ πρωτεύουσα τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Μετὰ τὸ συμβεβηκὸς δ' αὐτὸ, τὸ ἐμπόριόν της ηὐξήθη τοσοῦτον, ὅσον ὁ πληθυσμὸς της. Ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐλάμβανε φόρον σίτου, ἐκ δὲ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου φόρον βοῶν· ὅθεν αἱ ζωοτροφίαι ἦσαν γενικῶς εὖωνοι,

καὶ ἔκαμνον αὐτὴν ἔδραν ἀκμαζούσης περὶ τὰ χειροτεχνήματα βιομηχανίας. Τὸ ἐμπόριον τῶν πρὸς ἄρκτον τοῦ Εὐξείνου Πόντου χωρῶν, τὸ Ἰνδικόν, καὶ τὸ τῶν διηφερῶν, διὰ τῆς Κασπίας, τοῦ Ὄξου, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ, κέντρον εἶχον τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὅθεν οἱ ἐμποροὶ διένεμον τὰ διάφορα ταῦτα εἶδη μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῆς Δύσεως, καὶ ἐλάμβανον εἰς ἀνταλλαγὴν τὰ προϊόντα τῶν χωρῶν αὐτῶν. Τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ ἐμπορίου τούτου, ἀκόμη καὶ πρὸς τὰ βάρβαρα ἔθνη ἅτινα ἐλάμβανον μέρος εἰς αὐτὸ, ἀναφέρουσι πολλάκις οἱ Βυζαντινοὶ ἱστοριογράφοι. Οἱ Ἄβαρες εἶχον ὠφελῆθῃ μεγάλως ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου τούτου, καὶ ἡ πτώσις τῆς αὐτοκρατορίας των ἀπεδόθη εἰς τὴν παρακμὴν του· μολοντί ὀλίγη ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὅτι τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς παρακμῆς τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τῆς δυνάμεως τῶν Ἀβάρων προήλθεν ἐκ τῆς ἀβεβαιότητος τῆς ἰδιοκτησίας, ἣτις ἐπήγαγεν ἐκ τῆς δυσνομίας. Ὁ πλοῦτος τῶν ἐμπορικῶν καὶ χειροτεχνικῶν κλάσεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνέτεινεν, οὐκ ὀλίγον, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, μεθ' ἧς ἡ πόλις αὕτη ἀπέκρουσε τὰς προσβολὰς τῶν Ἀβάρων καὶ τῶν Σαρακηνῶν.

ΕΠΕΡΝΟΥΣΑ διὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ ὀκνηροῦ, καὶ διὰ τοῦ ἀμπελιῶνος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐνδεοῦς φρενῶν καὶ ἰδῶν, παντοῦ εἶχον φντροῦσεν ἀκανθαί, καὶ κνίδαι εἶχον σκεπάσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ λιθόφραγμα αὐτοῦ ἦτο κατακρημνισμένον. Τότε ἐγὼ θεωρήσας ἐσυλλογίσθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου· εἶδον, καὶ ἔλαβον νοθεσίαν—Ὀλίγος ὕπνος, ὀλίγος νυσταγμὸς, ὀλίγη συμπλοκὴ τῶν χειρῶν εἰς τὸν ὕπνον· καὶ ἡ πενία σου ἐρχεται ταχυδρόμος, καὶ ἡ ἐνδεία σου ὡς ἄνθρωπος ἐνοπλος.

Ὁ ὀκνηρὸς εἰς τὸ ἔργον του εἶναι βέβαιον ἀδελφὸς τοῦ ἀσώτου.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ὁ Δημοσθένης, μετὰ Εἰκονογραφίας, 81. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, 82. Ὅτι αἱ Γυναῖκες οἱ Πρωτίστοι Παιδαγωγοὶ καὶ Ἀνατροφεῖς, 85. Ὁ Ῥασσέλας, Κεφάλ. κατ'—κζ'—κη'. 85. Διάφορα εἶδη Φιλομαθείας, 88. Καθήκοντα τοῦ Δημοδιδασκάλου πρὸς τοὺς Γονεῖς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, 88. Περὶ Ἠφαιστείων ἢ Πυριπτόων Ὁρέων, 90. Ἡ ἐκ τῶν Θλίψεων Ὁφέλεια, 90. Σημειώσεις περὶ τῆς Ἰερᾶς Γεωγραφίας. Ἀριθ. 3. 91. Περὶ Ὀργῆς, 93. Πληθυσμὸς τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, 93. Ἐμπόριον τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀγδόης ἀπὸ Χρ. Ἐκατονταετηρίδος, 94.

Ἐνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Συντάκτου, ἔμειναν τυπογραφικὰ τινὰ παροράματα ἐν τῷ τελευταίῳ ἀριθμῷ τῆς Ἀποθήκης, ἐξ ὧν διορθοῦμεν τὰ ὀπισθοῦν ἄξια λόγου.

Ἐν Σελίδι 66, Στήλῃ δευτέρᾳ, Στίχῳ

“ 67, “ πρώτη, “

“ “, “ δευτέρᾳ, “

“ 68, “ “, “

“ 77, “ “, “

“ “, “ “, “

“ 78, “ “, “

40, καὶ εἰς τὴν, ἀνάγνωθι, ὡς εἰς τὴν

23, νὰ ἀξιωθῆ, “, νὰ ἐξισωθῆ

16, καὶ τὴν μόνην, “, ὡς τὴν μόνην

8, τὰς δευτέρας, “, τὰ δευτέρα

14, σφοδρὰν, “, σφοδραί

16, διαρκούσαν, “, διαρκούσαι

8, εἰς γυναῖκειον, “, εἰς τὸ γυναικίον